

عنوان مقاله:

اثر تنش خشکی ناشی از پلی اتیلن بر میزان فعالیت آنزیمی و تجمع اسیدهای آمینه در ریشه گیاهچه های ژنوتیپ های مختلف برنج (Oryza sativa L.)

محل انتشار:

مجله فرآیند و کارکرد گیاهی, دوره 12, شماره 57 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

سیده ویدا حیدرقلی زاده حسنکلا – Department of Plant Breeding, Faculty of Agricultural Sciences, Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University, – سیده ویدا حیدرقلی زاده حسنکلا – Sari, Iran

Department of Plant Breeding, Faculty of Agricultural Sciences, Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University, Sari, Iran - نادعلي باقرى

Department of Plant Breeding, Faculty of Agricultural Sciences, Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University, Sari, Iran - نادعلى بابائيان جلودار

Department of Plant Breeding, Faculty of Agricultural Sciences, Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University, Sari, - سید کمال کاظمی تبار Iran

خلاصه مقاله:

تنش خشکی عامل محدود کننده رشد برنج در مناطق برنج کاری است یکی از رویکردهای مقابله با اثرات منفی تنش در تولید محصول استفاده از رقم های متحمل به خشکی است. این تحقیق به منظور بررسی اثر تنش خشکی بر تغییرات فعالیت آنزیم های آنتی اکسیدانی و تجمع اسیدهای آمینه در تعدادی از ژنوتیپ های برنج انجام شد. در این پژوهش تعداد شش ژنوتیپ برنج به همراه رقم های شهد متحمل (بینام) و حساس (۱۳۶۴) در مرحله گیاهچه ای بهصورت آزمایش کرت های خردشده در قالب طرح پایه کاملا تصادفی در سه تکرار و چهار سطح خشکی ناشی از پلی اتیان گلیکول شهد متحمل (بینام) و حساس (۱۳۶۴) در محیط کشت هیدروپونیک مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج تجزیه واریانس تاثیر معنی داری خشکی روی میزان فعالیت آنزیم ها را در بین ژنوتیپ های مختلف برنج نشان داد. بگونه ایی که با افزایش شدت تنش، میزان فعالیت آنزیم های آسکوربات پراکسیداز ۱۳۲۶ درصد، گایاکول پراکسیداز ۱۳۱۹ درصد، کاتالاز ۱۸/۱۴ درصد و سوپراکسید دیسموتاز ۱۲٫۴۸ درصد افزایش فعالیت در ژنوتیپ های مانند دانش و ۱۲۸۸ که نسبت به خشکی متحمل تر بودند، میزان فعالیت آنزیمی بالاتری داشتند. میزان افزایش فعالیت در ژنوتیپ های معرفی شده فوق با افزایش شدت تنش خشکی، میزان فعالیت اسیدهای آمینه گلوتامیک اسید، آلانین، آرژنین، لوسین و لیزین به مقدار قابل توجهی افزایش یافت. در حالیکه در ژنوتیپ حساس ۱۳۶۶ تحت تنش تجمع معنی داری از نظر اسیدهای آمینه مشاهده نشد. بنابراین می توان نتیجه گرفت که تجمع اسیدهای آمینه ارتباط نزدیکی با تحمل به خشکی ژنوتیپ های متحمل دارد.

كلمات كليدى:

Amino acid, Rice, Peroxidases, Polyethylene glycol, Proline, اسیدهای آمینه, برنج, پراکسیدازها, پلی اتیلن گلیکول, پرولین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1878716

